

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)

Owned and published by the
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(a corporation).

FRANK SAKSER, president.
VICTOR VALJAVEC, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of business of the corporation and
addresses of above officers: 106 Greenwich
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Za leto velja list za Ameriko . . . \$3.00
" pol leta . . . 1.50
" leto za mesto New York . . . 4.00
" pol leta za mesto New York . . . 2.00
" Evropo za vse leto . . . 4.50
" " " pol leta . . . 2.50
" " " četrt leta . . . 1.75
V Evropo pošiljamo skupno tri številke.

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan iz
vzemski nedelje in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")

issued every day, except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne
natisnejo.
Denar naj se blagovolji pošiljati po
Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov
prosimo, da se nam tudi prejšnje bivalne
naznani, da hitre najdemo naslovnik.
Dopisima in pošiljatkam naredite naslov:
"Glas Naroda"

109 Greenwich Street, New York City.
Telefon: 1279 Rector.

Moderno knjigovodstvo

Papir je potrpežljiv, zlasti pa oni,
v knjigah velikih in naravno tudi
malih inkorporacij. Splošno se trdi,
da imamo na svetu samo radi tega
besede, da si z njimi kvarimo misli.
In knjige korporacij nimajo drugega
namena, nego da se z njih pripomoč-
jo prikrivajo goljufije modernih fi-
nancierjev.

James Hazen Hyde, kateri je glavni
matador pri zavarovalni družbi
Equitable, da vedno svoje izdatke za
cvetlice, ktere pokloni elegantnim da-
mam, uknjižiti pod rubriko "reklama-
ma". Sedaj se je tudi dognalo, da
je dal milijonar Belmont svoje pri-
spevke za mirovni kongres uknjižiti
pod rubriko "izboljšanja za podulno
nekeznico". V isto rubriko je dal
tudi uknjižiti \$12,000, katero svoto je
izdal za tiskanje knjige, ktera hvali
njega kot največjega dobrotnika člo-
veštva.

Na ta način se nudijo onim, kateri
so si dali nalogo, da vse svoje sile po-
svetijo knjigovodstvu, kar najlepši
prospekti. Denar, kateri se je izdal
kot podkupnina postavodajalcem in
eraadnikom, so knjigovodeci državnih
gospodov in prerij uknjižili običajno
pod rubriko "pristojbine za odvete-
nje". To se sliši zelo prozaično, za-
jedno pa tudi samljivo. Radi tega
bodo v nadalje take izdatke raje
uknjiževali kot izdatke za "šmír".

Odvetnik Ivins, kateri si je belil gla-
vo, kako je mogoe, da je veljala
vsaka milja starega konjskega dirka-
lišča v New Yorku po \$2,000,000, se
bode sedaj gotovo izpamtoval in bode
imel brezdvomno večji razum za mo-
derni knjigovodstvo. Mogoe je tu-
di, da je milijonar Ryan obtežil konj-
sko železnico, ki vodi po Fulton ulici,
za one, svote, ktere je bilo treba iz-
dati za nakup delegatov pri zadnjem
demokracičnem nacionalnem konven-
tu, dočim je morala progna na 34. uli-
ci, ktera velja tudi mnogo milio-
nov, skrbeti za razne korekture pri
zadnjih volitvah mestnega mayorja.

Dasiravno so ta odkritja za naše
milijonarje zelo nadležna, se vendar
lahko tolajo s tem, da bode državni
pravnik Jerome skrbel za to, da jim
ne bode treba obliči uniformo kaz-
njencev.

Ljudski samcmor.

Anna Steese Richardsonova obja-
vila je v listu Home Companion čla-
nek, v katerem razpravlja o vplivu
črnoškega življenja na ženske in ta
članek je tako zanimiv, da bi bilo tudi
umestno, da ga naš predsednik pre-
čita in prouči. V članku se razpravlja
o aktualnem vprašanju, kako
vplivajo ženski poklici na razvoj ka-
snejših generacij.

Poslovanje žensk v modernih pod-
jetjih in njihova vzgoja za trgovino
v začetku še ne umori željo po za-
koni. Toda, ker so ženske v svojem
poklicu vedno z možkami skupaj, se
jih uže spoznavati iz povsem drugega
stališča nego jih poznajo one, ktere
občujejo z njimi le kot z ga-
lami. Tako se one ženske nauče, da
o možkih sodijo le tedaj ugodno, ako
so uspešni trgovci, oziroma ako za-
služijo mnogo denarja, dočim ljube-
zen, kakoršnja je prevladovala v do-
bi idealizma, ni nikomur več pozna-
na. Ravno tako pa tudi možki one
dekleta, s kterimi delajo skupaj, nik-
dar ne smatrajo kot bodoče žene in
matere, temveč le kot dele poslovnega
sistema, kteremu tudi oni pripa-
dajo.

Čim bolj je kaka ženska uspešna
kot "business woman", tem manjše
je število njenih ljubincev in tem

manjše je njeno upanje, da postane
kadar soproga, dasiravno ima baš one
lastnosti, kakoršnje se zahtevajo dan-
danasnji od vsakogar, kedor hoče do-
seči kak uspeh. Tako izumira ono,
kar je pri trgovini potrebno in za
generacijo morajo skrbeti one ženske,
ktere nimajo toliko podjetnega duha.
Posledica temu pa bode, da bode mo
imeli po par generacijah le slabotne
in nerahljive možke. To je torej ne-
ke vrste samomor, kterega naš pre-
sednik dosedaj v svojih tozadevnih
razpravah še ni vpošteval.

Vendar je pa vse to po našem
mnenju le naziranje in nič drugega.
Nazadovanje Španske je pripisati po
zatrdu vseh učenjakov prevelikemu
stevilu redovnikov in redovnic, kakor
tudi celibatu, tako, da se ljudstvo ne
more množiti, kakor bi se moralo.
Naše ženske, ktere ostanejo samske,
tudi niso drugega, nego trgovinske
redovnice in v tem pogledu je že mo-
goe, da smo slični Špancem.

Žene mohamedanke v Bosni in Hercegovini.

Spisala Zofka Kveder-Jelovšek.

Mohamedanci v Bosni in Hercego-
vini so Slovani. Po padu bosenske
kraljevine leta 1463 so stopili pod
turško vladu mnogi Bošnjaki k pro-
rokovni veri, kteri so udani fanatič-
ni. Bosenski mohamedanci so zato,
kar je lahko umevno, zelo interesan-
ten tip, ki strinja v sebi posebnosti
rase in verske vplive v karakteristič-
no celoto. Predvsem bode povedano,
da so bosenski mohamedanci brez na-
rodnosti. Šele v najnovjšem času se
je začela tudi pri njih buditi na-
rodnostna zavest; posebno žena, ki je
še konservativnejša od moža, je le
"Turkinjica" in ničesar drugega.

Bosenska Turkinja je milo, igravo
bitje, polno fantazije. Brez naobraz-
be je, ali polno poetičnih dosevkov.
Prelepa, mnogokrat umetniška ročna
dela, ki jih sama brez vzorcev ustvar-
ja, kažejo v svojih pestirih in pre-
krasnih barvah fin in sigurn okus.
Žal, da so ročna dela dozdaj edino
polje, na katerem svobodno razvija
svoj talent. Njeno življenje je ozko,
ograničeno, od sveta ne ve skoro
ničesar. Njena osoda odigra se za
lesnimi rešetkami haremskih okenj.
Le skrbno pokrita in zavita si upa
na ulico k sorodnici ali prijateljici.
Nakupovati sama ne sme, vse, kar po-
trebuje, znosijo ji otroci ali mož v
hišo.

Navadna turška žena se imenuje
hula, imenitnejše gospe zovejo se
hamne, posebno odlična dama pa ka-
da. Vse imajo malo pravice in so
popolnoma v oblasti svojega moža.
Po postavi jo mora mož kupiti. On
da 12,000 akšev okoli deset kron),
pa tudi sto in tisoč dukatov za njo,
kakor je pač premožen. Ta kupna
cena je njena in tudi soba, v kteri
stanuje z vsem pohištvo in vsemi
darovi, ki jih je kdaj dobila. Ako
mož ni zadovoljen z ujo, jo lahko
pošlje brez posebnih ceremonij proč.
Plača ji le v ženitovnjanskem pismu
dogovorjeno kupno ceno; tudi mora
skrbeti še 4 mesece in 10 dni za nje-
no hrano in stanovanje. Druhih
dolžnosti nima. Lahko se takoj zo-
pet oženi, ako hoče, ona pa šele čez
4 mesece in 10 dni. Ako je bila ob
času ločitve v blagoslovljenem stanu,
je dolžan mož dete do njegovega pe-
tega leta vzdrževati. Če pa hoče,
lahko vzame otroka takoj po rojstvu
mater in ga vzgaja sam v svoji hiši.
Otroci so last moževa, žena nima do
njih nobenih pravic. Če gre žena
sama od sebe od moža proč, ni on
dolžan plačati ničesar.

Četudi je mož neomejeni gospodar
in vladar družine, je družinsko živ-
ljenje bosenskih mohamedancev na-
vadno zelo lepo in mirno. Mož po-
stopa ljubeznjivo z ženo in je otrok
komu vreden ter blag oče. Turek zelo
lubi otroke. Žena se čuti zelo ne-
srečno, če nima otrok in misli, da ima
mož prav, če jo pošlje mož proč in
vzame drugo, ker mu ni mogla ona
podariti "evet sreca", ali pa ker mu
je rodila le hčerke. Tudi v narodni
pesni se primerja žena brez otrok
drevesu brez sadu, rožnemu grmu
brez cvetja.

Mladi ženi se zato ne godi posebno
dobro in njen položaj ni jako ugo-
den. Pred stariši svojega moža ne
sme nikdar sedeti, nikdar ne sme iti
prej kakor mož spat, pri mizi mora
streti in pri obrednem umivanju mo-
ra tasto, tašči, svaku in možu vlivati
vodo na roke, držati jim brisalko itd.
Smatra se jo še na pol otrokom in
čeprav mož in njegova družina z
"mlado" navadno lepo postopajo,
malo vendar v vsem in vedno molčati,
poslušati, ne sme se vmešavati v raz-
govore starišjih, sobo sme zapustiti
le nazaj grede, z eno besedo, nobe-
nemu ne pade na um upočevati jo
ali vprašati za svet. Šele ko dobi
prvega otroka, postane prava žena
in sme sedeti poleg svoje tašče na
minderjo, nizkem turškem divanu, ki
obkrojuje celo sobo.

Mogoe je ravno zato materinska
ljubezen pri Turkinjah tako jako raz-
vita. Otrok je mohamedanski materi
malik in ona ga naziva z najljubšimi
imeni. Narodne pesmi, ki pojo o ma-
terinski ljubavi, so prelepe, polne
najnežnejše poezije. Vse mohame-
danske matere, tudi najbogatejše, do-
jijo svoje otroke same; le če mati
umrje, vzame se za dete dojilka.
Turki poznajo dva sorodstva: mlečno
sorodstvo in krvno sorodstvo. Prvo
je važnejše od drugega; sorodniki po
mleku se ne smejo nikdar med se-
boj poročati, medtem ko je med
krvnimi sorodniki dovoljeno mnogo
izjem.

Ako se rodi deček, pozdravljen je
z mnogo večjim veseljem, kakor de-
klec. Mnogi dogodki v življenju
otroka se slave ne le od bližnjih so-
rodnikov, ampak tudi od vseh znan-
cev, sosedov, skoro cele vasi. Tako
že porod sam. Znani in prijatelji
prinašajo mladi materi in novoro-
jenčku darove. 40-ti dan, ko sme
mami prvikrat iziti iz harema, običe-
je z otročičem vse sorodnike in znance;
vsakemu prinese kak dar in tudi vsak
daruje zopet kak malenkost za otro-
ka. Ko je staro dete dve leti, ga
prvikrat "oblečejo", to je ono dobi
ravno tako obleko in vse tisto, kar
nosi odrasel Turek ali odrasla Tur-
kinja. Mali otročki izgledajo ne-
izmerno dražestno ravno zaradi te
vestnosti, s katero so oblečeni na la-
sako, kakor njihovi očerje ali matere.
S štirimi ali petimi leti pošljejo dete
v versko šolo, ktero obiskuje od 3.
do 10. let, kakor je pač talentirano
in kakor se uči. Učijo se tam arabs-
ke črke, arabsko čitanje, nekaj iz-
rekov korana, Islam in druge verske
predpise deloma v arabskem, deloma
v perzijskem in turškem jeziku. Se-
veda ne razumejo otroci nič od tega,
kar se učijo, saj še hodče (turški
duhovniki) ne vedo vselej, kaj po-
učujejo. Tako učenje je naravno ve-
lika muka za otroke; šiba poje kaj
vztrajno, če neče koran v trde otro-
ške glavice. Matere skušajo z raz-
nimi sredstvi olajšati otrokom uče-
nje, dajejo jim lešnike za jesti, ker
so ti baje za pamet jako dobri; od
navadnih orehov pa postane človek
— po njihovem mnenju — bodast.
Izpti iz korana vrše se za vsakega
učence posebej in niso vezani na po-
seben čas. Kadar prestane deček uče-
piti, pogosti njegov oče hodčo in celo
šolo, — da, če je bogat, celo vas. Po
kavarnah toči se kava zastoj vsake-
mu, kdorkoli pride, tujec, prosjaku,
ciganu. Tudi obrezovanje dečkov, ki
se vrši med 2. in 10. letom, se slavi
z velikimi družinskimi vesellicami.

Deklice se tudi v koranu ne pouče-
jejo tako strogo kakor dečki. Moha-
medanska vera sploh žene kaj malo
postuje, v drugih slučajih pa zopet
je z deklicami strožja nego z dečki.
Vsakoletni veliki tridesetdnevni post
morajo deklice že z devetimi, dečki
še s petnajstim leti postiti. Postni
meseč, ki se vsako leto za deset dni
pomakne naprej, se imenuje Ramazan.
Od solnčnega vzhoda pa do soln-
čnega zahoda ne sme pravoverni Tu-
rki niti jesti, niti piti ali pušiti. Po
solnčnem zahodu ožive ulice in ve-
le, razposajeno in glasno nočno živ-
ljenje se prične. Poje se, muzicira,
je, pije, hodi se v obiske k znanecem
in prijateljem. Vse hiše so razsvet-
ljene, kavarne polne obiskovalcev. O
polnočji začne se v vsaki hiši velika
pogodina, a ob prvi jutranji zori na-
znajajo klicaleci iz minaretov zopet
začetek posta. Vse legne spat. Pro-
dajalnice odpirajo se šele med 10.
in 11. uro dopoldne in samo za nekaj
časa. Po postu je veliki Bajram,
največji turški praznik. Na ta dan
oblečejo se Turki v nove obleke in
tudi najubožnejši Turek skrbí, da ni
na ta dan umazan ali celo raztrgan.

Turki molijo petkrat na dan in
pred vsako molitvijo morajo se po
njihovih obredih umivati, in sicer:
obraz, usta, vrat, roke in noge. Mo-
litve se molijo v džamijah. Ako ne
more iti v džamijo, molí Turek tam,
kjer ga ravno uhití čas. Na tla po-
grne svojo molitveno preprogo in mo-
li svoje molitve brez ozira na okoli-
co. Ženske smejo v džamijo le v ne-
kterih redkih dneih leta. Džamije so
poslikane z arabskimi in orientals-
kimi ornamentmi, tla so pokrita s pre-
progami, ki so večkrat ogromne, pre-
krasne in zelo dragocene. Slike in
kipi so Turkom prepovedani.
Tudi doma ljubi Turek preproge
jako. Bogatini imajo stare, svilene
preproge prelepih vzorcev in čudovi-
tjih barv, siromak si pogrne svoj dom
vsaj z iz slame pletenimi plantami.
Da ne pomajež preprog, si vsak Tu-
rek izjaje čevlje, predno stopi v dž-
mijo ali hišo.

Postelj po turških hišah ni. Zve-
čer polože na pod blazine, na kterih
se oblečeni, čez dan spravljajo bla-
zine v velike hrastove škrinje. Vsek
premožnejši Turek ima dve hiši. Ha-
rem (ženska hiša) je od selamlika
(moška hiša) popolnoma ločena. Če
si vzame bogat Turek drugo ženo, se-
zida tudi za njo posebno hišo, in obe
živiti popolnoma oddelkani ena od
druge. Vendar je v Bosni in Herce-
govini še jako malo Turkov, ki bi
imeli po dve hiši. Pri siromakih se
seveda celo gospodstvo mnogo pri-
presta.

Hiške srednjih in ubožnejših slo-
jev še poiskajo prilžnost, da gleda
mlad častilec njihov obraz. Pri že-
nitovanjih, ali kadar koruzo robkajo,
puste stariši mladino obseh spolov
samo, da se malo pošaljajo; za celo
kolo zaplešejo, ne da bi si morale de-
klice sestrati obraz. Kadar je spo-
znanstvo storjeno, začne se glavno
bosensko "šahovjanje". Beseda se ne
da prestaviti. To je nekakov posti-
žen razgovor — platonično vanova-
nje. Vsek petek popoldne stoji ml-
de bosenske mohamedanke na vratih
od dvorila — vsaka hiša je navadno
okroglastega zaganja — in čakajo

Obeduje in večerje se skupno v ha-
remu. Tudi možki jedo tam. Teko-
da jedla jedo z lesenimi žlicami, vse
drugo s prsti. Kava, sladkarija in
cigarete so tudi najubožnejšemu Tur-
ku neizogibno potrebne stvari. Otroci
od 2. do 3. let začnajo že piti črno
kavo in pušiti. Žene in otroci pušijo
cigarete, možki tudi čibuke; nargilej-
ke, vodne pipe, so posebno pri sta-
rejših Turkih jako ljubljene.

Turki, posebno Turkinje so jako
praznovorne. Verujejo v hud pogled
v hudobne duhove, ki letajo zvečer
okoli po zraku, v strahove, pošasti in
vile; posebno mali otroci so pred raz-
nimi čarodejstvi v velike nevarnosti.
Zato se poslužujejo matere jako rade
amuletov, zaklinjanj in drugih skriv-
nostnih pripomočkov.

Žene ljubijo kinč, dragulje, dišave
in rična lepotilja. Gracijozno so in
znajo s cvetlico, s koščkom svile, s
koralami ali s navadnim zelenim li-
stom okinkati lase in napraviti obraz
mikaven in dražesten. Od prvega le-
ta dalje si mažejo lase s petroljem,
da boljše rastejo in si jih barvajo na
rdeče. Mila, pomade, pudri in take
stvari so vsaki Turkinji neobhodno
potrebni pripomočki lepote. Že ma-
tere skušajo na vsak način, da bi
bili njihovi otroci lepi in mikavni.
Vsak dan jim naravnajo glavo, nos,
prste, nohte itd. Glavo zvezavajo s
podbradka čez teme in okoli čela s
širokimi trakovi, da bi dobila lepo
obliko. Deklice si kasneje večkrat
barvajo zobe in nohte, da bi bile
lepše.

Turki nimajo mnogo zaupanja v ev-
ropske zdravnike in Turkinje še celo
ne. Tuj mož se pravovernne Turkinje
ne sme dotakniti, niti jo ne sme vi-
diti v lice. V nevarnih slučajih je
je zgodilo, da je mož dovolil zdrav-
niku, da pogleda ženinne — noge. Av-
strijska vlada je zato v Sarajevu, Mo-
staru, Travniku, Jajcu, v Tuzli in v
Banjaluki nastavila zdravnice, da
zdravijo turške žene. Tudi za dobre
babice stoji vlada. Vendar se obra-
čajo Turkinje navadno šele takrat za
pomoč, ko vsi nji njihovi čari niso nič
pomagali in ko je že zdavzaj vsaka
pomoč iluzorna.

Trud avstrijske vlade dvigniti du-
ševni nivo Turkov s pomočjo javnih
šol je zaradi verskih ozirov večkrat
jako težaven, da o pouku turških de-
klic niti ne govorim. Z raznimi va-
bilji, darovi, obljubami in štipendija-
mi se je posrečilo število obiskoval-
cev prve mohamedanske dekleške ljudske
šole v Sarajevu povečati, tako da se
tam zdaj vsako leto po 80—100 de-
klic vsaj za silo izobražava. Deklice
dobe v tej šoli obed, ves material za
ročna dela in štipendijo po 20 kron
mesečno. Obisk te šole seveda ni ob-
ligaten, deklice prihajajo in izostaja-
jo, kakor se pač spoljubi njihovim
starišem. Deklice se uče v srbo-hrva-
ščini čitati in pisati in vse drugo
— seveda v zelo reducirani meri, — kar
se uče drugače na štirirazrednicah.
Ves pouk je prirojen strogo po ver-
skih zahtevah mohamedanizma. O-
troci so talentirani in se uče z lahko-
tjo. Občutljivost v verskem oziru je
večkrat skoro smešna. V računstvu
se ne sme upotrebljavati znak "kri-
žec" za besedo "in"; iz tega vzroka
nobena bosenska mohamedanka ne
upotrebljava križcev v svojih ročnih
delih. Pri zgodovini je izpuščen vsjo-
celi srednji vek, križarske vojske
se ne spominjajo itd.

Vlada je prišla v svoji stiski na
idejo, vzgojiti za mohamedanske ljud-
ske dekleške šole mohamedanske učitel-
jice. Pri omenjeni dekleški šoli
v Sarajevu so ustanovili zato še tri-
letne pedagoške kurze. Zdal poučua-
jejo v Sarajevu že tri mohamedan-
ske učiteljice, za zdaj še pod nadzor-
stvom "evropejskih" učiteljic, Hrva-
tatie in Srbkinj. Njihova plača je
za početek 30 goldinarjev mesečno.
Še nekaj o ljubezni.

Po strogih pravilih Islama ne bi
smel razen najbližjih sorodnikov po-
gled nobenega drugega možkega o-
skruniti dekleški obraz mlade moha-
medanke. Ali ta stroga postava se
danes ne upošteva več tako resno.
Samo v imenitnejših turških druž-
nah se še danes dogaja, da pripelje
snubeč nevesto na svoj dom in da
šele v svojem haremu vidi, ako mu
je osoda naklonila lepo ali grdo živ-
ljensko družico. Narodna pesem ope-
va tako poročno vožnjo: Ženin je
radoveden in nestrpen, da bi ugledal
lice izbranke in prosi Alaha, naj po-
šlje vihar iz planine na jug iz Herce-
govine, da odkrijeja pajčolan raz o-
braba neveste. Vihar pridrvi, veter
prihiti, pajčolan se dvigne in mladi
Turek ugleda obraz, "kao sunce si-
jajno".

Hčerke srednjih in ubožnejših slo-
jev še poiskajo prilžnost, da gleda
mlad častilec njihov obraz. Pri že-
nitovanjih, ali kadar koruzo robkajo,
puste stariši mladino obseh spolov
samo, da se malo pošaljajo; za celo
kolo zaplešejo, ne da bi si morale de-
klice sestrati obraz. Kadar je spo-
znanstvo storjeno, začne se glavno
bosensko "šahovjanje". Beseda se ne
da prestaviti. To je nekakov posti-
žen razgovor — platonično vanova-
nje. Vsek petek popoldne stoji ml-
de bosenske mohamedanke na vratih
od dvorila — vsaka hiša je navadno
okroglastega zaganja — in čakajo

na svoje častilce. Tudi pri tej pri-
ložnosti se skriva na pol in le zda-
pazaj pokaže svoj šalv in draže-
sten obraz zaljubljenemu izvoljenecu
svojega arca. Mladi fant stoji tri
ali štiri korake od nje in govori o
svoji ljubezni.

"Zakaj mi skrivaš svoj obraz?
Lepša si od rože", pravi.
"Ah, solnce je ožgalo moje lice",
draži ona in ostane skrita.

"Iskal sem in izbiral, dokler niso
odkrile oči tebe, ki si lepša, kakor
cvetlični šopek, ki ga še nihče ni pri-
pel na pri, lepa, kakor dišeč jasmín,
ki ga še nihče ni utrgal, vitka in kras-
na, kakor iz zlata in biseroj ustvar-
jena", zatrjuje on.

In tako gre to dalje na dolgo in
široko.

Ko je znanstvo že zrelejše, par me-
sesev starih, prikaša ji on sladkih fig
in drugih polikov v dar, ona pa mu
vrata cvetlice ali vezanje. Če je k-
tera kometna in se razgovarja z več
njih, se dogodi, da nastane pod njem
pendžerom — oknom — krvav
pretep.

Tudi če tišči, ki ga ljubi, ne pride
sam od sebe, sme opozoriti ga na se.
Kadar gre mimo njenih oken ali mi-
mo vrta, mu vrže cvetlice ali jabol-
ko, vendar tako, da je ne vidi; on
že ve, kaj tak dar pomeni. Zgodi se
celo, da omožene lepotece obsujejo
kakega zapeljivega turškega Don
Juana s takimi pomenljivimi da-
rovi.

Zaroke in ženitve se vrše s pre-
obilnimi ceremonijami in navadami.
Če stariši deklečini ne dovolijo hčer-
ki možitve, pomagata si zaljubljenca
z "otmiceo", — on svojo izvoljenko
ukrade in odnese. "Othica" je bila
v prejšnjih časih kaj nevarna stvar,
ali še zdaj ni posebno nedolžno in
varno podvzetje. Bošnjaki imajo na-
glo in vročo kri in handžar za pasom
je pri takih prilžnostih kaj nalahko
zataknjen.

Nektere opazovalce bode čudilo, da
tudi današnji moderni, izobraženi Tu-
rek, ki je študiral v Beču (na Dunaju)
ali Parizu, ki je prepotoval pol
Evrope, ki se nosi elegantno in hodi
v lakastih čevljih in v fraku, da tak
v svoji družini ne uvede modernih ev-
ropskih navad. On se oženi z bogato
turško dekleco, nakupi miz, ogledal,
postelje, omare in drugo moderno po-
bišje, ali ko pride prvi otrok na svet,
že potuje modernno pohižje iz sob, na
steni ostane le še kako zrelo ali
pendlovka in spominja na reforma-
torske poskuse hišnega gospodarja.
V par letih napravi žena iz njega
zopet starega konservativnega Tur-
čina.

NAZNANILO ROJAKOM.

Podpisani naznanjam rojakom, da
društvo sv. Janeza Krstnika št. 75
Jugoslovanske Kat. Jednote v Canonsburgu, Pa., vzdržuje vsako dru-
go nedeljo v mesecu svoje redne seje
v Miners Hall, East Pike, na vogalu
Spring in Brown St. Začetek redno
ob dveh popoldne.

Uradniki omenjenega društva so
slednji:

Josip Mravincec, predsednik; Fran
Miklič, podpredsednik; Jakob Česnik,
I. tajnik; Anton Gregorič, II. tajnik;
Geo. C. Schultz, blagajnik; An-
drea Posega, zastopnik; bolniški nad-
zorniki: Matija Spakič, Alojzij Bajc
in Josip Tonkovič.

Objednam pa tudi naznanjam, da
sem v zvezi z dobro poznano tvrdko
Frank Sakser Company v New Yorku
ter sem pooblaščen pobirat naroči-
nino za "Glas Naroda"; pošiljam
denar v staro domovino hitro in so-
lidno po dnevnem kurzu.

S spoštovanjem
Geo. C. Schultz,
17 Iron St., Canonsburg, Pa.
(26-27-8)

POZOR, ROJAKINJE!

Službo dobi pridna Slovenka v mo-
jem saloonu. Plača \$20 na mesec in
tudi več, če je dekla za to. Vprašaj-
te se pri:

F. Sadar,
405 Elm St., Leadville, Colo.
(26-27-8)

Pozor!

Ako hočeš imeti lep spo-
min iz Amerike, pošlji svoj
naslov na: Slovensko-Hrva-
tsko Zdravišče, Dr. J. F.
Thompson, 334 W. 29th St.,
New York, N. Y., in dobi
ga bodeš zastojni.

Kje so? Sestrčina IVANA ZAJC, do-
ma iz Obale pri Idriji, ter strica
TOMAŽ in ANTON KAVČIČ, do-
ma iz Verneke pri Žirih. Prva
je došla pred 2 meseci v Ameriko.
Kdor zna za kake naslov od zgo-
raj omenjenih, prosim, da mi ga
naznani. Frank Zajc, Morley,
Colo., Katsina Mine.
(26-28-8)

STALNO SLUŽBO DOBI
pri menigristna žena za gospodinj-
stvo vedim. Plača po dogovoru.
Anna Kachin,
P. O. Box 62, South Lorain, Ohio.
(26-27-8)

Slovensko katoliško

podp. društvo

svete Barbara

Za Združene države Severne Amerike

Sedež: Forest City, Pa.

Ustanovljeno dne 31. januarja 1902 v državi Pensilvaniji

ODBORNIKI:

Predsednik: JOSIP ZALAR ml., Box 547, Forest City, Pa.
Podpredsednik: IVAN TELBAN, Box 3, Moon Run, Pa.
I. tajnik: IVAN TELBAN, Box 607, Forest City, Pa.
II. tajnik: ALOJZIJ ZAVERL, Box 374, Forest City, Pa.
Blagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.

NADZORNIKI:

IVAN DRAŠLER, Box 28, Forest City, Pa.
ANTON PIRNAT, Box 81, Duryea, Pa.
ANDREJ SUDER, Box 108, Thomas, W. Va.
FRANK SUNK, Luzerne, Pa.

POROTNI ODBOR:

KAROL ZALAR, Box 28, Forest City, Pa.
IVAN SKODLAR, Forest City, Pa.
ANTON BORŠTNIK, Forest City, Pa.

Dopisi naj se pošiljajo I. tajniku: Ivan Telban, P. O. Box 607

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:
Predsednik: MIHAEL SUNIĆ, 421 7th St., Calumet, Minn.,
Podpredsednik: IVAN GERM, P. O. Box 57, Braddock, Pa.
Glavni tajnik: JURIJ L. BROŽIČ, Box 424, Ely, Minn.
Pomožni tajnik: ANTON GERZIN, 306 Pine St. Hibbing, Minn.
Blagajnik: IVAN GOVZE, Box 105, Ely, Minn.

NADZORNIKI:
FRAN MEDOS, predsednik nadzornega odbora,
9478 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.
IVAN PRIMOŽIČ, II. nadzornik, Box 641, Eveleth, Minn.
IVAN KERŽISNIK, III. nadzornik, Box 138, Burdine, Pa.

POROTNI ODBOR:
JAKOB ZABUKOVEC, predsednik porotnega odbora,
4824 Blackberry St., Pittsburgh, Pa.
MIHAEL KLOBUČAR, II. porotnik, 115, 7th St., Calumet, Mich.
JOSIP PEZDIRC, III. porotnik, 1401 So. 13th St., Omaha, Neb.
Vrhovni zdravnik Jednote: Dr. MARTIN J. IVEČ, 711 N. Chicago Street, Joliet, Ill.

Krajnja društva naj blagovolijo pošiljati vse dopise, premembe udov in druge listine na glavnega tajnika: GEORGE L. BROZICH, Box 424, Ely, Minn., po svojem tajniku in nobenem drugem.

Denarne pošiljke naj pošiljajo krajevna društva na blagajnika: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn., po svojem zastopniku in nobenem drugem. Zastopniki krajevnih društev naj pošljejo duplikat vsake pošiljke tudi na glavnega tajnika Jednote.

Vse pritožbe od strani krajevnih društev Jednote ali posameznikov naj se pošiljajo na predsednika porotnega odbora: JAKOB ZABUKOVEC, 4824 Blackberry St., Pittsburgh, Pa. Pridržani morajo biti natančni podatki vsake pritožbe.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

SUSPENDIRANI

Iz društva sv. Cirila in Metoda št. 9 v Calumetu, Mich., 30. jul.: Mirko Brunskele cert. 766, Ivan Strucelj cert. 3448, Drago Orlić cert. št. 3664, Simo Vraneš cert. 3666, Ivan Mesić cert. 5113, Stojan Malković cert. 5932. Vsi v I. razredu. Društvo šteje 250 udov.

Iz društva sv. Cirila in Metoda št. 1 v Ely, Minn., 30. julija: Ivan Breković cert. 3805, Jurij Breković cert. 3803, Ivan Porepat ml. cert. št. 3572, Ivan Porepat st. cert. 3808, Matija Porepat cert. 3806. Vsi v I. razredu. Društvo šteje 196 udov.

Iz društva sv. Cirila in Metoda št. 1 v Ely, Minn., 30. julija: Urša Breković cert. 3805, Ana Breković cert. 3803, Urša Porepat cert. 3572, Helena Porepat cert. 3808. Društvo šteje 128 članov.

Iz društva sv. Ime Jezus št. 25 v Evelethu, Minn., 30. julija: Marija Miklavčič cert. 1718, Ivana Dolenc cert. 5339.

NAZNANILO.

Do sedaj poročani delegatje za prihodnje generalno zborovanje Jugoslov. Katol. Jednote, katero se bode vršilo v La Salle, Ill., počeni se z drugim ponedeljkom meseca septembra l. 1907, so sledeči:

Za društvo sv. Cirila in Metoda št. 1 v Ely, Minn., Štefan Pavlišić, Josip Agnić.

Za društvo sv. Sreča Jezusa št. 2 v Ely, Minn., Ivan Merhar, Ivan Prijatelj.

Za društvo sv. Barbare št. 3 v La Salle, Ill., Josip Bregač.

Za društvo sv. Barbare št. 4 v Federalu, Pa., Fran Ferlan.

Za društvo sv. Marije Pomagaj št. 6 v South Lorainu, Ohio, Fran Krištof.

Za društvo sv. Cirila in Metoda št. 9 v Calumetu, Mich., Ivan D. Puh.

Za društvo sv. Štefana št. 11 v Omahi, Neb., Mihael Mravinec.

Za društvo sv. Jožefa št. 14 v Crockettu, Cal., Marko Dragovan.

Za društvo sv. Petra in Pavla št. 15 v Pueblu, Colo., Martin Kočevar, Ivan Merhar.

Za društvo sv. Alojzija št. 18 v Rock Springsu, Wyo., Max Keržisnik, Anton Justin, Fran Keržisnik.

Za društvo sv. Alojzija št. 19 v South Lorainu, Ohio, Alojzij Viant.

Za društvo sv. Jožefa št. 20 v Sparti, Minn., Josip Kern.

Za društvo sv. Jožefa št. 21 v Denveru, Colo., Štefan Prelesnik, Al. Andolšek.

Za društvo sv. Jurija št. 22 v So. Chicagu, Ill., Jakob Kovač, Marko Horvat.

Za društvo sv. Ime Jezus št. 25 v Evelethu, Minn., Alojzij Kotnik.

Za društvo sv. Jožefa št. 29 v Imperialu, Pa., Florjan Prošt.

Za društvo sv. Jožefa št. 30 v Chisholmu, Minn., Ivan Kočevar, Josip Lani.

Za društvo sv. Alojzija št. 31 v Braddocku, Pa., Alojzij Hrovat, Matervž Kikelj, Anton Sotler.

DROBNOSTI.

KRANJSKE NOVICE.

V Ameriko. Dne 9. avgusta se je odpravljalo z južnega kolodvora v Ljubljani v Ameriko 10 Slovencev in 15 Hrvatov.

"Vam bo že pokazal moj mož, ki je drizaval poslanec!" Nedavno je nastal na trgu v Ljubljani med prodajalkami zelenjave ljut prepir, ker sta se vtihovali v njihove vrste dve ženski iz okolice, ki niste bile imeli pravice tamkaj prodajati. Nastal je med ženskami velik vrišč, povsok so se letale semtertija in domalega bi se vnel še pretep, ako bi ne posredovala dva policijska stražnika. To pa ni bilo po volji niti ženic, ki se je tudi z veliko vmešanostjo udeleževala splošnega krega in

Strela je udarila v želo. Dne 25. julija je udarila strela v šolsko poslopje v Sori pri Medvodah. V šoli ne stane nihče, ker se ravno popravljajo in predeleje. Ob času treska so bili zdarji in podjetniki v poslopju, pa se ni nikomur ničesar zgodilo.

Legar v Postojni. V Postojno so poslali Deckertovo barako od "Rdečega križa" v Ljubljani. Postavijo jo poleg ondote bolnišnice. Take barake so se videle v Ljubljani za časa potresa, ko so bile postavljene v bolnišnici.

Ponesrečeni otrok. V Trnovem se je otrok Ivan Stresen po nesreči zalezel v svojo mater, ko je nesla lug. Del luga se je tako zli na otroka, kterega so opečenega pripeljali v bolnico.

Pomanjkanje vode v Ljubljani je vsled malomarnosti prebivalstva, ki kljub vsem opominom ne počneha tritati z vodo, prišlo tako daleč, da je bil nekdo popolne vodohram na tivoljskem hribu že prazen. Vsled tega je padel vodni pritisk v ceveh tako, da višje ležeča poslopja, kot so Svirarija, Tivoljska graščina itd. niso imeli več vode.

Tifus v Zatičini. Iz Zatičine se piše: Še vedno razsaja tu pri nas nevarna vročinska bolezen. Število bolnikov se množi. V samostanu cistercijskem je tudi nekaj bolnih. Prvi je obol el vikar pater Lavrencij, kteremu se pa zdravje polagoma povrača. Prva žrtev bolezni je A. Erjavce, šele 24 let stara. — Vzrok bolezni bo tudi pri nas voda. Vodnjakov nimamo, piti moramo vodo iz brega, ki pa ni posebno snažna, nujno potreben bi bil tudi pri nas vodovod.

Tifus med jeseniškim delavstvom. Z Jesenice se poroča: Na Savi je obolen na tifusu delavec Kavčič. Prepeljali so ga v tovarniško bolnico.

Kranjski fantje 17. pešpolka praznujejo zmago pri Jajcu. Dne 7. avg. so praznovali fantje 17. pešpolka 28-krat zmago pri Jajcu. Dne 6. avg. je bil vojaški mirozov z godbo. Pred poplajem koroškega deželnega predsednika in pred stanovanjem štacijskega poveljnika je igrala godba. Dne 7. avg. ob 10. dopoldne je bila slovesna maša v cerkvi sv. Ilje. Moštvo se je udeležilo v paradi. Opoldne je bila slovesnostna častniška pojedina. Pogoščeno je bilo tudi moštvo.

PRIMORSKE NOVICE.

Prevneto so molili. Vikar Urkič v Neblem na Goriškem je hotel odpo- moči veliki suši, ki je trajala več tednov, s procesijo za dež na Vrhovlje. Zbral je svoje vernike ob treh zjutraj (vsi so morali biti še tešči, da bo mo- litve imela uspeh) in jih je peljal v cerkev v Vrhovlje, kjer so pobožno molili in prosili od neba, naj jim poš- lje blagodejnega dežja. Toda ne ve se, ali so prosili preveč iskreno, ali pa so bili Bogu presitni — njihova molitev je imela prekomeren uspeh. Res je prišel dež, a tako hud s točo pomešan, da je uničil dve tretjini vseh pridelkov. Sedaj se Nebelci praskajo so ušesi.

Podivjana mladina. V Dol. Cerovem na Goriškem je prišlo na plesu med fanti iz Gor. iz Dol. Cerovega do krvavega pretepa. Enemu so odrezali uho, drugemu palec itd. V Cerovem so najbolj zagrizeni klerikali.

Zblaznel je 7letni Jakob Medved v Ponikvah na Goriškem, ker je nje- govemu sinu pogorela hiša in prav vse imetje.

Smrten padec. 11letni Anplihar v Gorici je padel z gugalnice, si polomil kosti in se tako poškodoval, da je umrl.

Vsenčilnišnega kurza v Florenci se udeležuje tudi deset učiteljev trža- škikh, ktere je poslal tja magistrat.

Vsenčilnišni tečaj obsega pred vsem italijanski jezik in slovstvo, posebno Dantejevo. Vodi jo ga najslavitejši strokovnjaki italijanski.

ŠTAJERSKE NOVICE.

Požar. V Studeneh pri Mariboru je zgorela hiša posestnika Kaloka. S hišo vred je zgorela 65letna njegova svakinja, ki je spala v bližnji šupi. Potegnili so jo vso sežgano na prosto. Škode je 6000 K.

Ogenj. V Vaberčah pri Slovenji Bistrici je pogorela velika hiša in ob- širno gospodarsko poslopje posestnika Simona Jagodiča. Škode je do 20 tisoč kron. Jagodič ima zadnji čas silno nesrečo. Lanskó jesen se mu je ubil mlajši sin, nedavno mu je pa u- ničil starejši sin Jožef.

Prijazen mož in zet. Delavec Mih. Hodnik v Janžovski gori pri Mariboru je s svojo ženo Amalijo tako grdo ravnal, da mu je ušla k svojem učen- tomu Tomažu Lorhek. Hodniku je bilo po ženi dolgčas, zato je šel po njo. Našel jo je na ajvi. Prišel ji do nje jo je za- čel nabijati, da so pokale kosti. Ten- penki je prišel na pomoč poleg mno- gih drugih njen oče. Ko so divjemu možu iztrgali ženo iz rok, lotil se je za tasta, kterega je tako sunil s pest- jo v prsi, da mu je zlomil dve rebri. Obsojen je bil na tri mesece ječe.

V Dravo je mladila skočiti Ana Ri- bič v Mariboru, ker se je malo skre- gala doma, a so ji še pravčasno pre- prečili samomorilen namen.

V gnojnici je utonil v Štatenbregu dvehletni otrok posestnika Kužnerja. Stariši se boče zagovarjali pred sodi- škem, ker je ostal otrok brez nadzor- stva.

Toča. Dne 7. avgusta pop. ob 4. uri se je vila čez ptujsko polje in okolice najprej silna ploha, nato pa je s stra- hovitim žumom začela padati kakor

orehi debela toča, ki je napravila na poljih in sadonosnikih velikansko škodo. Haložam, ki so letos že štirikrat pobite, je toča tokrat prizanesla, saj povsod po Haložah ni poklestila. Ubo- gi slovenski kmet na Spod. Štajer- skem letos že itak ne ve, kako bo iz- hajal, ker je silno slaba letina, brez sadja, trte so že po zimi pozbele, a se- daj uničuje toča tedna za tednom še zadnje ostanke. Gotovo so tudi Slov. Gorice zelo prizadete, ker je od tiste strani prišla nevihta. Ljudstvo je po- vsod silno potro in obupno gleda v bodočnost.

KOROŠKE NOVICE.

Izvanredno naravno prikazen sta videla dne 31. mal. srpana dva kmeta iz skočidoljske župnije. Obadva sta bila ta dan ob 10. uri zvečer med se- boj oddaljena za kakie tričetrt ure ho- da izven svojega stanovanja. Bila je temna noč, ker meseca še ni bilo na nebu. Prvi je šel proti svojemu domu, kar zagleda pred seboj v približni od- daljenosti 200 metrov do 70 metrov visok svetlohní steber v obliki obrnje- nega stožca, kterega ost je stala mirno na zemlji, dočim se je on sam ena- komerno gibal semtertje. — Skoraj enako prikazen je opazoval isti večer ob istem času drugi kmet, ki je bila od prve oddaljena do 4 km. od opazo- valca pa 1 km in je tudi imela vi- šino srednje velikega stolpa. Oblika svetlobnega stebra pa je bila podobna velikanskemu križu z odbitim gor- njim koncem. Luč obeh prikazai bila je jako svela in trepetajoča. Trajal je ta izredni naravni pojav okolu pol minute in je potem brez sledu izginil. O bistvu in o vzroku te luči pa je tež- ko podati kako resnično sodbo, o tem naj razmišljajo naravoslovci.

Kranjski fantje 17. pešpolka praznujejo zmago pri Jajcu. Dne 7. avg. so praznovali fantje 17. pešpolka 28-krat zmago pri Jajcu. Dne 6. avg. je bil vojaški mirozov z godbo. Pred poplajem koroškega deželnega pred- sednika in pred stanovanjem štacijskega poveljnika je igrala godba. Dne 7. avg. ob 10. dopoldne je bila sloves- na maša v cerkvi sv. Ilje. Moštvo se je udeležilo v paradi. Opoldne je bila slovesnostna častniška pojedina. Pogoščeno je bilo tudi moštvo.

HEVATSKE NOVICE.

Uredba paroplavnega prometa v Dalmaciji. Paroplovni promet z Dal- macijo se je sedaj sledeče uredil in preuredil: Avstrijski Lloyd se s po- godbo, trajajočo 14 let in veljavno od 1. januarja 1908 zaveže, da prevzame osebni brzovozni promet iz Trsta v Kotor in ves tovarni promet. Brzopar- niki bodo iz Trsta odšli trikrat na te- den, kakor določil vlada. Lloyd je že naročil dve brzovozni ladiji v to svr- ho, potrebuje jih pa pet, ktere bo s pomočjo vladne podpore zgradil. Ostali dalmatinski promet med posa- meznimi dalmatinskimi pristanišči prevzamejo parobrodne družbe dalma- tijske same. Te družbe so: Topić, Ne- gri, Rimismond, Zaratina in Dubrovnik.

Pogodbe teh družb trajajo deset let. Družbe se zavežejo, da pomnožijo svoje brodogrje, naročijo blago za po- prave in nove zgradbe in domačiji in državi prepustijo ingerenco glede na tarife za blagovni promet. Država zviša pošto podporo.

Olika zadraskih Italijanov. Ko so se 6. avg. zvečer vračali zadraski Hrvatje z izleta iz Šibenika, napadla jih je la- šká sodrga ter več italitnikov ranila. Policija ni ničesar storila, da prepreči nered, zato Hrvatje zahtevajo, da se razpusti občinski svet.

Osejško tovarno za stroje prevzame delniško društvo z glavnico 300,000 kron.

Osamljeni ban Rakodczay. Narodna (madjarska) stranka je definitivno sklenila, da ne podpira bana Rakod- czaya, temuč ostane v opoziciji vsaj toliko časa, dokler je na Ogrskem ne- odvisna stranka na krmilu. Nadalje je stranka sklenila, da ohrani svojo zve- zo v nadi, da se jim prej ali slej pri- družijo elementi, ki so za dualizem. Imenovala pa se najbrže ne bo več na- rodna, temuč ustavna stranka. V septembru ali oktobru začne stranka zopet izdajati svoje glasilo. Načelnik stranke bo dr. Nikola Tomašič.

BALKANSKE NOVICE.

Protendent za srbski prestol. Ar- temizija Kristić, mati nezakonskega si- na po bivšem srbskem kralju Milanu, je predložila turški tajni policiji last- noročno pismo kralja Milana, kjer ta priznava svojega sina Gjorgja ter ga legitimira. Gospa Kristić namerava ta važni dokument pomnožiti ter ga raz- poslati vsem evropskim vladam, da dokaže pravico svojega sina do srb- skega prestola. Diplomatični krogi smatrajo stvar za zelo resno.

RAZNOTEROSTI.

Smrt ljudske pijavke. V občini Ki- killo na Ogrskem so razkaznile kmetje ubili veleposestnika-milijonarja Szil- lagaya, povsod znanega oduha. Ne- davno je parodiral del svojega pose- stva, ga prodal, pri tem pa kmete hu- do okoldoval. V njegovej lastnjí go- stilni je prišlo do ostrega prepira med njim in kmeti, ki so kmetu Balja- gaya napadli. Branci se je s kmeti

som, a bresuspešno, kmetje so ga iz- vlekli na plano ter bili po njem, do- kler ni bil mrtev. Napasti so hoteli tudi njegovo ženo, a ta jim je še o pravem času ušla tako prestrašena, da mora ležati. Preiskava utegne biti brez uspeha, ker cela vas trdno drži skupaj in neče izdati krivcev.

Kje je FRAN PODGORŠEK, bivši magistratni svetnik v Ljubljani? Sedaj stamuje nekje v New Yorku ali Brooklynu. Poročaji mu imam nekaj zelo važnega. Kdor izmed rojakov ve za njegov naslov, pro- sim, da mi ga blagovolí naznaniti, za kar mu bodem zelo hvaležen. Nikola Šimunović, 80 Rector St., Newark, N. J.

Iščem IGNACA in ANTONA TUR- ŠIČ. Doma sta iz Begunje pri Cirk- nici. Podpisani sem njih sosed Ze- verov Jože in prosim onadva sama ali pa cenjene rojake, če kdo ve za njih naslov, da mi blagovolí nazna- niti. Mislim, da se nahajata v Co- loradu ali pa v Montani. Joseph Debeve, P. O. Box 1, Allendale, Cambria Co., Pa. (27-28-8)

Kje je moj prijatelj JAKOB ŽELE? Doma je iz vasi Parje, fara Za- gorje, Notranjsko. Za njegov na- slov bi rad zvedel: John Novak, P. O. Box 49, Coal Basin, Colo. (27-29-8)

NAZNANILO.

Slov. podp. društvo sv. Barbare št. 23 v South Lorainu, Ohio, tem po- tom naznanja, da je dne 17. avgusta izžrebalo številko 217. Lastnik ome- njene številke naj se blagovolí oga- siliti in poslati odrezek l. tajniku dru- štva pod naslovom:

Frank Ostanek,
504 10th Ave., So. Lorain, Ohio.
(27-29-8)

NAZNANILO.

Društvo sv. Barbare št. 32 v Brad- docku, Pa., ima dne 1. septembra ob pol deseti zjutraj glavno zborovanje v dvorani na 1032 Washington Ave. Volili bodemo nov odbor. Kdor iz- med članov zgorej omenjenega dru- štva brez opravičenega vzroka izosta- ne, boče kaznovan po društvenih pra- vilih.

Pozdrav vsem!
(27-28-8) Fran Knafelc.

POZOR, SLOVENKE!

Podpisani iščem eno pošteno in do- bro izurjeno

Plača \$20 in več na mesec. Na zahtevo ji pošljem vožnji listek. — Ktera ima veselje, naj se oglasi, če- mogoče, naj pošlje sliko na naslov:

Mat. Stiglitz,
415 Florida St., Milwaukee, Wis.
(27-29-8)

Kje sta? ANTON HROVAT, doma iz tpiške fare pri Novem mestu, in IVAN GREGORIČ, doma od Ribnice. Oba sta bivala pred dve- mi leti v Calumetu, Mich. Za njun naslov bi rad zvedel Joseph Ovniček, Box 606, Calumet, Mich. — Ako se ne oglasiita imenovana dva rojaka, bodem pozneje javno pove- dal vzrok, zakaj ju iščem.

(27-28-8)

Kje sta? IGNAC HUCK in FRAN ŠKODA? Doma sta iz Trebnja, Dolenjsko. Za njun naslov bi rad zvedel: Vincenc Kalšek, P. O. Box 16, West Allis, Wis. (26-28-8)

Kje sta? ANTON HROVAT, doma iz tpiške fare pri Novem mestu, in IVAN GREGORIČ, doma od Ribnice. Oba sta bivala pred dve- mi leti v Calumetu, Mich. Za njun naslov bi rad zvedel Joseph Ovniček, Box 606, Calumet, Mich. — Ako se ne oglasiita imenovana dva rojaka, bodem pozneje javno pove- dal vzrok, zakaj ju iščem.

(27-28-8)

Kje sta? IGNAC HUCK in FRAN ŠKODA? Doma sta iz Trebnja, Dolenjsko. Za njun naslov bi rad zvedel: Vincenc Kalšek, P. O. Box 16, West Allis, Wis. (26-28-8)

Kje sta? ANTON HROVAT, doma iz tpiške fare pri Novem mestu, in IVAN GREGORIČ, doma od Ribnice. Oba sta bivala pred dve- mi leti v Calumetu, Mich. Za njun naslov bi rad zvedel Joseph Ovniček, Box 606, Calumet, Mich. — Ako se ne oglasiita imenovana dva rojaka, bodem pozneje javno pove- dal vzrok, zakaj ju iščem.

(27-28-8)

Kje sta? ANTON HROVAT, doma iz tpiške fare pri Novem mestu, in IVAN GREGORIČ, doma od Ribnice. Oba sta bivala pred dve- mi leti v Calumetu, Mich. Za njun naslov bi rad zvedel Joseph Ovniček, Box 606, Calumet, Mich. — Ako se ne oglasiita imenovana dva rojaka, bodem pozneje javno pove- dal vzrok, zakaj ju iščem.

(27-28-8)

Kje sta? ANTON HROVAT, doma iz tpiške fare pri Novem mestu, in IVAN GREGORIČ, doma od Ribnice. Oba sta bivala pred dve- mi leti v Calumetu, Mich. Za njun naslov bi rad zvedel Joseph Ovniček, Box 606, Calumet, Mich. — Ako se ne oglasiita imenovana dva rojaka, bodem pozneje javno pove- dal vzrok, zakaj ju iščem.

(27-28-8)

Kje sta? ANTON HROVAT, doma iz tpiške fare pri Novem mestu, in IVAN GREGORIČ, doma od Ribnice. Oba sta bivala pred dve- mi leti v Calumetu, Mich. Za njun naslov bi rad zvedel Joseph Ovniček, Box 606, Calumet, Mich. — Ako se ne oglasiita imenovana dva rojaka, bodem pozneje javno pove- dal vzrok, zakaj ju iščem.

(27-28-8)

Kje sta? ANTON HROVAT, doma iz tpiške fare pri Novem mestu, in IVAN GREGORIČ, doma od Ribnice. Oba sta bivala pred dve- mi leti v Calumetu, Mich. Za njun naslov bi rad zvedel Joseph Ovniček, Box 606, Calumet, Mich. — Ako se ne oglasiita imenovana dva rojaka, bodem pozneje javno pove- dal vzrok, zakaj ju iščem.

(27-28-8)

Kje sta? ANTON HROVAT, doma iz tpiške fare pri Novem mestu, in IVAN GREGORIČ, doma od Ribnice. Oba sta bivala pred dve- mi leti v Calumetu, Mich. Za njun naslov bi rad zvedel Joseph Ovniček, Box 606, Calumet, Mich. — Ako se ne oglasiita imenovana dva rojaka, bodem pozneje javno pove- dal vzrok, zakaj ju iščem.

(27-28-8)

Kje sta? ANTON HROVAT, doma iz tpiške fare pri Novem mestu, in IVAN GREGORIČ, doma od Ribnice. Oba sta bivala pred dve- mi leti v Calumetu, Mich. Za njun naslov bi rad zvedel Joseph Ovniček, Box 606, Calumet, Mich. — Ako se ne oglasiita imenovana dva rojaka, bodem pozneje javno pove- dal vzrok, zakaj ju iščem.

(27-28-8)

Rojaki Slovenci!

Verjemite samo resnico, katere nikdo z lažmi in obrekovanjem premagati ne more, pa naj pripoveduje kar in kolikor mu drago. Neovrgljiva resnica pa je, da je

COLLINS N. Y. MEDICAL INSTITUTE

edini zdravniški zavod v Ameriki, v katerem prvi svetovni zdravniki in profesorji posebnim modernim načinom zdravljenja zdravijo vse bolezni bodisi akutne ali zastarele (kronične), kakor tudi vse tajne spolne bolezni moške ali ženske. Temu dokaz so stotine zahvalnih pism in slik, s katerimi se rojaki primariusu tega zavoda zahvaljujejo za nazaj zadobljeno zdravje, izmed katerih radi poman- kanja prostora samo nekaj priobčujemo:

Ozdravljena bolečin v treb- ušni votlini ter prebadanja v hrbtu in nogah.

Marija Dolenc
Trnje, Gorenjsko, Kranjsko.

Cenjeni Collins Medical Institute!

Jaz Vam odgovarjam na Vaše pismo in izpolnivši Vašo željo Vam pošiljam mojo sliko ter se Vam zahvaljujem za Vaša zdravljenja, katere ste mi poslali ker jaz sem sedaj popolnoma zdrava, a sem mislila, da ne bodem nikdar več. Se vam še enkrat zahvalju- jem in vsakemu Vas priporo- čam ter Vam ostajam hvaležna rojkinja.

Marija Dolenc.

Ozdravljen od re- umatizma in preba- danja po kosteh ter živčne bolezni.

John Polanc
Box 151
Rock Springs, Wyo.
Nikolaj Vučkovič
Danilov grad
Motenegro

Ozdravljen bolezní na očeh

John Polanc
Box 151
Rock Springs, Wyo.

Ozdravljen bolečin v rebrih, slabega teka in slabosti telega telesa

Nikolaj Vučkovič
Danilov grad
Motenegro

Jetnik v Kavkazu.

Povest grofa Leva Tolstega.

(Nadaljevanje.)

Tolmač je prestavil: "Daj tisoč rubljev." Žilina je vstrajal pri svoji ponudbi: "Več kot petsto rubljev ne dam. Če me usmrtili, tedaj ne dobite prav nič."

Zopet so se posvetovali Tatarji, poslali Nogačja proč in pogledali zdaj na Žilina, zdaj na vrata. Zdaj se je vrnil Nogačja in za njim se je vlekel debel človek; obleka je bila raztrgana, bosi nogi sta tičali v plohu.

Vzlik začudenja se je izvil Žilinu, ko je spoznal Kostilina. Tudi njega so vjeli! Posadili so ju v stroc. Med tem ko so Tatarji zijali vanja, sta si pripovedovala svoje doživljaje. Kostilin je pravil, da ni mogel spraviti konja naprej; obstal je, in vrhutega se puška ni hotela izprostiti. Abdul ga je dohitel in vjel.

Abdul je skočil pokoncu, pokazal na Kostilina in rekel nekaj.

Tolmač je prestavil, da sta oba last enega gospoda; kogar odkupnina pride prej, tega izpusti prvega.

"Vidiš," je prigovarjal Žilinu, "ti si divji in tvoj tovariš je miren. Pisal je domov pismo poslali bodo petsto rubljev. Dobro ga bomo pitali in nič žalega mu ne storimo."

"Naj moj tovariš naredi, kar mu drago; on more, on je bogat, jaz pa nisem bogat. Kakor sem rekel tako ostane. Ubijte me, če hočete. Koristi ne bodejte imeli od tega. A za več kot 500 rubljev ne pišem."

Po daljšem molku je Abdul zopet poskočil, prinesel škrinjico, vzel iz nje pero in čunjo papirja, jo porinil pred Žilina ga potkal po rami in mu kazal z znamenji, naj piše. Torej je bil videti zadovoljen s petsto rublji.

"Potrpajte še malo," je zaklical Žilin tolmač. "Povej mu, naj naju pošle hrano in obleko, kakor se spodobi, naj naju ne loči — skupaj nama bo lažje pri sreči — in naj naju nikar ne ima v plohu."

Pri tem, kakor je pogledal Abdula, se je moral smeati. Tudi Abdul se je smejal in je odvrnil:

"Najboljšo obleko vama dam; ker-kesko sukno in škornje, lahko gresta z njimi na svatbo. Jedla bodeata kakor kneza. Ako hočeta ostati skupaj, lahko živita v zaboji. Ploha pa vaju ne morem oprostiti — usla bi mi; no za čez noč ga vama bom pustil vzeti dol."

Stopil je še bliže k Žilinu, ga potapljal po rami in lomil po rusko: "Ti dober — pišeš — jaz dober."

Žilina je napisal pismo; da bi nikdar ne moglo dospeti, je naredil napačen naslov. In pri tem si je mislil: bežal bom.

Odvedli so Žilina in Kostilina v zaboj, prinesli jima koruzne slame in vrh vode, kruha, dvoje starih črkeških oblek in vsakemu par ponošenih vojaških škorenj, vzetih brez dvoma ubitim Rusom. Na noč so jima sneli ploho in ju zaprli v zaboj.

Tako je preživel Žilin s tovarišem cel mesec. Abdul se je vedno šalil: "Ti, Ivan, dober; jaz, Abdul, dober."

Ali hranil ju je slabo. Dobivala sta samo nekvašen kruh iz prosene moke ali neprepečeno testo.

Kostilin je bil pisal še enkrat domov; ker denar ni došel, je bil zelo popt. Po cele dneve je presedel v zaboji in računil, kdaj bi utegnil priti pismo, ali pa je spal. Žilina pa je vedel, da pismo, ki ga je pisal ne more dospeti domov, in tudi ni pisal nobenega drugega.

Kje, si je rekel, naj bi vzela mati toliko denarja, da me odkupi? Saj je večidel živela od tega, kar sem ji pošiljal. Ako bi morala nabrati petsto rubljev, bi se uničila. Bog mi bo pomagel, da se sam spravim ven."

In hodil je okoli po vasi, žvižgal ali si s čim drugim preganjal čas; delal je punčke iz gline ali pa pletel košarice iz dračja — v takih rečeh je bil mojster.

Nekoč je naredil punčko z nosom, rokami, v tatarski srjači, in jo postavil na stredo.

Abdulova hčerka Dina je zagledala punčko in sklicala Tatarke. Postavile so na tla svoje vrče z vodo, gledale na stredo in se smejale. Žilina je vzel punčko dol in jim jo ponjaval. Smejale so se, a niso se upale vzeti je.

Ko so bile odšle Tatarke, je šel Žilina v svoj zaboj; punčko pa je pustil ležati.

Kmalu je pritekla Dina, se ogledala, zgrabila punčko in stekla.

Naslednjega jutra, ob solnčnem vzhodu, je stopila Dina iz koč. V roki je imela punčko, katero je bila naktila med tem z rdečimi čunji, ko zibala kakor deteta in ji peča uspevanko. Kmalu pa je prišla stara baba, jo ozmerjala, vzela je punčko, jo razbila in zepodila Dina.

Žilina je naredil drugo punčko, ki je bila lepša od razbite, in jo dal Dini.

Nekoč je prinesla Dina vrh in ga postavila tje; usedla se je, gledala Žilina in se smejala, kakor na vrh. Cemu se neki smeja? si je mislil Žilina. Vzel je vrh, v katerem je menil, da

je voda, in ga nastavil na usta. Bil je poln mleka. Ko se je napil, je vzklilnil:

"Dobro!"

Kako je Dino to razveselilo!

"Dobro, Ivan, dobro!" je zavriskala, poskočila, plosnila z rokama, mu iztrgala vrh iz rok in zdrla ven.

Skrivaj mu je prinašala zdaj sleherni dan mleka. Ako so delali Tatarji iz kozjega mleka sirnate pogache, ktere so našli na strehah, mu je prinesla skrivaj tudi tih pogach. Njen oče je zaklal jance, tudi od njega mu je prinesla kos v rokavu. Vrgla je predenj in zbežala.

Nekoč je bila huda nevihta; kakor iz skafov je lil dež celo uro. Gorske vode so se skalile; kjer se jih je lahko prebrehlo, je bilo zdaj par metrov globokine, tako da je odnašalo kamenje.

Povsodi so tekli potoki, zamolkli glasovi so odmevali po gorovju. Ko se je nevihta razvlekla, je bila še vsa v lužah. Žilina si je izprosil od Abdula nož, zrezal iz lesa valjar in kolo in na obeh koncih je pritril pupe.

Deklice so mu prinesle čunje, — oblekel je pupi, eno za kmeta, drugo za kmetico. Ko je bila igrača gotova, jo je postavil na potok. Kolo se je vrtilo in močje in babica sta plesala.

Vsa vas se je zbrala: fantje, dekleta, ženske, tudi moški so prišli gledat in od veselja tleskali z jezikom.

Abdul je imel potro uro. Poklical je Žilina in mu jo pokazal.

Žilina je vzel narazen in jo popravit: ura je šla.

Abdul je bil vesel. Podaril je Žilinu razčepano suknjo; čeprav ni bila drugače za nič, vendar se je ponoči lahko odeval z njo.

Od tega časa je krožil o Žilinu glas, da je mojster. Iz daljnih vasi so prihajali k njemu: temu je moral popraviti petelina pri puški, onemu samokres; zopet drug je prinesel uro. Abdul mu je dal orodja: klešče, sveder in pilo.

Polagoma se je naučil Žilina nekoliko tatarskega. Nekteri Tatarji, ki so se bili navadili nanj, so ga prijazno nagovarjali, kadar so potrebovali njegove pomoči, in ga klicali za Ivana; drugi so ga gledali še vedno po strani.

Rdeči Tatar Žilina ni mogel trpeti. Ako ga je videl, je nagrbnil čelo in se obrnil strani, celo psoval ga je.

Med Tatarji je živel tudi zelo star mož. Ni živel v vasi, prihajal pa je večkrat gor. Žilina ga je videl samo, če je šel v mošejo molit. Bil je majhen in je imel pripeto okoli svoje kučme belo ruto. Bradice in brke, ki so bili kakor sneg, je nosil obstrizene, obraz je izgledal rdeče kakor kremen; s svojimi jastrebicami nosim, z bodečimi silnimi očmi, brezzobimi ustami, iz kterih je štrlelo dvoje krivcev, je izgledal lovaka-hudobno; oprt na svojo bergijo, je gledal okoli sebe kakor volk. Ako je zagledal Žilina, je zaprl in se obrnil strani.

Nekoč je šel Žilina dol z gore, pogledal, kje živi starec. Prišel je na stero in zagledal vrt s kamenitim zidom; na vrhu so stale črečnje in hišica z ravno streho. Ko je stopil bliže, je videl iz slame spleteno uljake — brenče so letale čebule. Starec je klečal in imel nekaj opraviti pri uljaku. Da bi bolje videl, je privzdignil Žilina nekoliko glavo, pri čemer je zaropotal s svojim plohom.

Starec se je okrenil, hlastno vzel iz pasa pištolo in počel na Žilina, ki je komaj utegnil počeniti za zid.

Starec se je pritožil pri Abdulu. Abdul je poklical Žilina in vprašal: "Zakaj si šel k staremu?"

"Nisem imel nič slabega v mislih; hotel sem samo videti, kako živi."

Ta odgovor je starec jezil; sikal je, godrnjal, kazal svoja krivca in žugal Žilinu s pestmi.

Sicer Žilina ni razumel vsega, a jasno mu je bilo, da je starec ukazal usmrtili Ruso.

Poizvedoval je pri Abdulu: "Kdo je ta stari mož?"

Nato je odgovoril Abdul:

"Imeniten mož! Kakšen mož! Veliko Rusov je usmrtil. — In bogat je bil. Imel je troje žen in osem sinov. Vsi so živeli skupaj. Tu so prišli Rusi razdejali aul in mu ubili sedem sinov. En sin se je udal Rusom. Starec je šel k Rusom in se izročil sam. Tri mesece je živel pri njih, našel sina, ga usmrtil in zbežal. Od tistega časa ni šel več na vojno, romal je v Meko in molil. Zato ima turban. Kdor je bil v Meki, se imenuje hadži in nosi turban. On ne ljubi svojih bratov; te usmrtili, je velel; jaz pa te ne morem usmrtili — plačal sem za te denarja; tudi te imam rad, Ivan; jaz bi te niti ne pustil odot, da nisem dal svoje besede."

Smejale se je in lomil po rusko: "Ti, Ivan, dober; Abdul dober."

Zopet je minul mesec. Po dnevi je hodil okoli po vasi ali pa so opravljale njegove spretno roke vsakovrsta drobna dela. Kadar pa je prišla noč in je bilo v aulu vse mirno, je kopal v svojem zaporu. Težko je bil prodrati skozi kamenje; pridno je delal s pilo in izkopal pod steno luknje, ravno toliko, da bi lahko zlezal skozi.

Samo da si preje dobro ogledam kraj, si je mislil, da ne zgrozim smrti.

Samo da si preje dobro ogledam kraj, si je mislil, da ne zgrozim smrti.

Samo da si preje dobro ogledam kraj, si je mislil, da ne zgrozim smrti.

Samo da si preje dobro ogledam kraj, si je mislil, da ne zgrozim smrti.

Samo da si preje dobro ogledam kraj, si je mislil, da ne zgrozim smrti.

Bolečine v hrbtu in nogah

izginejo popolnoma, ako se ud parkrat nariba z

Dr. RICHTERJEVIM
SidroPainExpellerjem

Rodbinsko zdravilo, katero so rabi v mnogih drželah proti reumatizmu, soliatiki, bolečinam na straneh, neuralgiji, bolečinam v prsih, proti glavni in zobobolu.

V vseh lekarnah, 25 in 50 centov.

F. AD. RICHTER & Co.
215 Pearl St. New York.

V to je porabil čas, ko se je bil Abdul nekam odpeljal; po kosilu se je odpravil za aul na goro, da si ogleda svet. Abdul pa je bil pred svojim odhodom zabičil Nogačja, naj ne izpusti jetnikov iz oči. Fant je tekkel za Žilino in klical:

"Ne hodi! Gospod ni dovolil! Tako pokličem ljudi."

Žilina ga je znal pregovoriti. "Saj ne grem daleč," je rekel, "samo tja-le na goro. Pojdi z menoj. V plohu ti ne uide nikamor. Pojdi, jutri ti naredim lok in puščice."

(Dalje prih.)

TIKET za brzo-parnik dobiš za vsake družbo hočeš naj-
bolje in v bodeš najso-
bineje postreže pri FR. SAKSERJU
109 Greenwich St., New York, zato
ni se vsak od nas ne more obne.

»Važno za rojake,
ki nameravajo potovati v staro do-
movino.

BRZO-PARNIKI
francoske družbe, severonemškega
Lloyda in Hamburg-ameriške proge,
kteri odplujejo iz New Yorka v Ev-
ropo, kakor sledi:

V HAVRE
(francoska proga):

LA TOURAINE
odpluje 29. avgusta ob 10. uri dopol.

LA LORRAINE
odpluje 5. septembra ob 10. uri dopol.

LA SAVOIE
odpluje 12. septembra ob 10. uri dopol.

LA PROVENCE
odpluje 19. septembra ob 10. uri dopol.

LA LORRAINE
odpluje 26. septembra ob 10. uri dopol.

LA SAVOIE
odpluje 3. oktobra ob 10. uri dopol.

LA PROVENCE
odpluje 10. oktobra ob 10. uri dopol.

LA TOURAINE
odpluje 17. oktobra ob 10. uri dopol.

LA LORRAINE
odpluje 24. oktobra ob 10. uri dopol.

LA SAVOIE
odpluje 31. oktobra ob 10. uri dopol.

V BREMEN
(proga severonemškega Lloyda):

KRONPRINZ WILHELM
odpluje 10. septembra ob 7. uri zjutraj.

KRONPRINZESIN CECILIE
(novi)
odpluje 17. septembra ob 11. uri dopol.

KAISER WILHELM DER GROSSE
odpluje 24. septembra ob 10. uri dopol.

KAISER WILHELM II.
odpluje 1. oktobra ob 11. uri dopol.

KRONPRINZ WILHELM
odpluje 8. septembra ob 3. uri popol.

KRONPRINZESIN CECILIE
(novi)
odpluje 15. oktobra ob 10. uri dopol.

KAISER WILHELM DER GROSSE
odpluje 22. oktobra ob 10. uri dopol.

KAISER WILHELM II.
odpluje 29. oktobra ob 10. uri dopol.

V HAMBURG
(Hamburg-ameriška proga):

DEUTSCHLAND
odpluje 29. avgusta ob 9. uri dopol.

DEUTSCHLAND
odpluje 26. septembra ob 8. uri dopol.

DEUTSCHLAND
odpluje 24. oktobra ob 7. uri zjutraj.

**»Za vse publikane ali natančne po-
jasmila glede potovanja pišite pravo-
časno na:**

FRANK SAKSER CO.,
109 Greenwich St., New York,
kteri vam bode točno odgovoril in
vas poslužil o potovanju.

ONI ROJAKI
kteri želijo potovati s manjšimi stro-
ški, t. j. se voziti cenejši, naj se po-
služijo

AUSTRO-AMERICANA PROGE
ktere parniki vozijo direktno med
Trstom, Bodo in New Yorkom.
Parniki odplujejo:

LAURA
odpluje dne 1. septembra.

FRANCISCA
odpluje dne 24. septembra.

Dalje se že krasni poštni parniki
na razpolago, kteri odplujejo kakor
sledi:

V ANTWERPEN:
VADERLAND
odpluje 31. avgusta ob 10:30 dopol.

KROONLAND
odpluje 7. septembra ob 5:30 zjutraj.

ZEELAND
odpluje 14. septembra ob 8:30 zjutraj.

FINLAND
odpluje 21. septembra ob 5. uri zjutraj.

VADERLAND
odpluje 28. septembra ob 8:30 dopol.

KROONLAND
odpluje 5. oktobra ob 3-uri popoldne.

ZEELAND
odpluje 12. oktobra ob 9. uri zjutraj.

FINLAND
odpluje 19. oktobra ob 3. uri popol.

VADERLAND
odpluje 26. oktobra ob 8:30 zjutraj.

V HAVRE:
LA GASCOGNE
odpluje 14. septembra ob 10. uri dopol.

LA BRETAGNE
odpluje 28. septembra ob 10. uri dopol.

LA GASCOGNE
odpluje 12. oktobra ob 10. uri dopol.

LA BRETAGNE
odpluje 26. oktobra ob 10. uri dopol.

V BREMEN:
FRIEDRICH DER GROSSE
odpluje 29. avgusta ob 10. uri dopol.

BREMEN
odpluje 12. septembra ob 10. uri dopol.

BARBAROSSA
odpluje 19. septembra ob 10. uri dopol.

GROSSER KURFUERST
odpluje 26. septembra ob 10. uri dopol.

FRIEDRICH DER GROSSE
odpluje 3. oktobra ob 10. uri dopol.

MAIN
odpluje 17. oktobra ob 10. uri dopol.

BARBAROSSA
odpluje 24. oktobra ob 10. uri dopol.

GROSSER KURFUERST
odpluje 31. oktobra ob 10. uri dopol.

V HAMBURG:
PRETORIA
odpluje 31. avgusta ob 11. uri dopol.

KAISERIN AUGUSTE VICTORIA
odpluje 5. septembra ob 3:30 popol.

PATRICIA
odpluje 7. septembra ob 5. uri zjutraj.

BLUECHER
odpluje 12. septembra ob 8. uri dopol.

PRESIDENT LINCOLN
odpluje 14. septembra ob 9:30 dopol.

AMERIKA
odpluje 19. septembra ob 3. uri popol.

GRAF WALTERSEE
odpluje 21. septembra ob 4. uri popol.

PENNSYLVANIA
odpluje 28. septembra ob 9:30 dopol.

KAISERIN AUGUSTE VICTORIA
odpluje 3. oktobra ob 2. uri popol.

PRESIDENT GRANT
odpluje 5. oktobra ob 4. uri popol.

BLUECHER
odpluje 10. oktobra ob 7. uri zjutraj.

PRETORIA
odpluje 12. oktobra ob 8:30 dopol.

AMERIKA
odpluje 17. oktobra ob 2. uri popol.

PATRICIA
odpluje 19. oktobra ob 3:30 popol.

PRESIDENT LINCOLN
odpluje 26. oktobra ob 8. uri zjutraj.

KAISERIN AUGUSTE VICTORIA
odpluje 31. oktobra ob 12. uri opol.

V SOUTHAMPTON:
(ameriška proga)

ST. PAUL
odpluje dne 31. avgusta.

NEW YORK
odpluje dne 7. septembra.

ST. LOUIS
odpluje dne 14. septembra.

PHILADELPHIA
odpluje dne 21. septembra.

ST. PAUL
odpluje dne 28. septembra.

NEW YORK
odpluje dne 5. oktobra.

ST. LOUIS
odpluje dne 12. oktobra.

PHILADELPHIA
odpluje dne 19. oktobra.

ST. PAUL
odpluje dne 26. oktobra.

NEW YORK
odpluje dne 2. novembra.

Ako kdo želi posojenja še o dru-
gih, ne tukaj navedenih parnikih,
naj se s znanjem obrne vjemanju
potom na znano slovensko trgovko:

FRANK SAKSER CO.,
109 Greenwich St., New York,
in postroben bode vsakdo vestno in
hitro.

Kdor namani svoj prihod, po kteri
kolenciji in kladj dopne v New York,
priključje ga naš uslužbenec na po-
staji, dvorac k nam v pisarno in spre-
mi na parnik kranjskih. Ako pa do-
pne v New York, se da bi sam Val
prihod namani, nam kakor in postaja
(Dopet) telefonirajte po Noviki 1279

Koster in takoj po obvestilu poljamo
nalega uslužbenca po Vm.

Le na ta način se je možno rojakom,
ki niso smodni angleškega jezika, iz-
ogniti omeruhov in sleparjev v New
Yorku.

Vojne listke za navedene parnike
prodajamo po isti ceni, kakor v glav-
nih pisarnah parobrodskih družb.

FRANK SAKSER CO.,
109 Greenwich St., New York, N. Y.

JOHN VENZIL,
1017 E. 62nd Street, N. E., Cleveland, Ohio
izdelovalec kranjskih in nemških

HARMONIK.
Delo napravim na zahtevanje naročni-
kov. Cene so primerno nizke, a delo
trpetno in dobro. Trivrtini od \$22 do
\$45. Plošče so iz najboljšega cinka. Iz-
delujem tudi plošče iz aluminija, nikla
ali medicinske. Cena trivrtinim je od